

Gokverslaving van veiligheid naar volksgezondheid

Inbreng verslavingsgeneeskunde - commissiedebat Kansspelen 24 juni 2026

Geachte deelnemers aan het commissiedebat Kansspelen,

Verslaving is een chronische, behandelbare aandoening. De Nederlandse verslavingsgeneeskunde heeft sinds het legaliseren van online gokken in 2021 gewaarschuwd voor de gevolgen van de Wet Kansspelen op afstand (Wet Koa). Wij verwachtten destijds een grote stijging in de prevalentie van gokverslavingen.

Sinds 2023 neemt het aandeel en het aantal personen in de verslavingszorg met als primaire problematiek gokken jaarlijks toe, naar ruim 3.100 personen in 2025 ([LADIS](#), juni 2026). Deze stijging wordt veroorzaakt door een toename in online gokken.

Stijging **ondanks** treatment gap

Waar mensen met bijvoorbeeld lichamelijke klachten of angststoornissen vaak binnen enkele maanden tot een jaar professionele hulp zoeken, kan het bij een verslaving vaak **tientallen jaren** duren voordat iemand in zorg komt.

Deze *treatment gap* of *behandelkloof* is de tijd tussen de eerste symptomen van een aandoening (er is hulp nodig) en het moment dat er zorg wordt gevraagd. Dat komt door zaken als maatschappelijk en zelf-stigma (“verslaving is je eigen schuld”), ontkenning en schaamte.

Ondanks die lange treatment gap zien wij als verslavingsartsen nú dus al een stijging in het aantal mensen met een gokverslaving, slechts enkele jaren na de Wet Koa. Wij kunnen ervan uitgaan dat de huidige stijging nog maar het begin is, en dat onze beroepsgroep en de verslavingszorg in de nabije toekomst steeds meer onder druk komen te staan.

Verslaving is een volksgezondheidsprobleem

Het tijdig behandelen van verslaving vermindert de kans op het ontstaan van maatschappelijke problematiek. Het valt de VVG op dat verslaving de afgelopen jaren stevast onder Veiligheid en Justitie wordt ondergebracht in regeerakkoorden en andere beleidsstukken, terwijl aan slechts een klein deel van verslavende middelen criminaliteit is verbonden. Wij zien versnipperd beleid ten aanzien van verslaving en missen concrete samenwerking tussen de ministeries J&V en VWS.

Vragen aan bewindspersonen

1. Op welke wijze werkt u samen met de collega's van VWS om de groeiende stroom aan mensen met een gokverslaving in te dammen?
2. Op welke manier en via welke professionals neemt u verslavingsgeneeskundige kennis mee in de besluitvorming over bovengenoemde problematiek?
3. Wat kunt u doen om de versnipperde aanpak van verslavingsproblematiek tegen te gaan?

Wij staan een ieder met vragen over verslaving graag te woord.

Mail naar info@vvg.nl.

Bijlage: factsheet De Verslavingsarts KNMG

Cijfers en historie

Geregistreerde Verslavingsartsen KNMG in Nederland	212
- Leeftijd: 56 jaar of ouder (nog maximaal 10 jaar voor pensioenleeftijd)	103 (48,6%)
↳ Waarvan 65+ (reeds de pensioenleeftijd gepasseerd)	36 (35%)
Aios-verslavingsgeneeskunde	33
Verslavingszorginstellingen Nederland	~75
Patiënten in verslavingszorg jaarlijks	ca. 68.000
Vereniging opgericht door drie artsen	anno 1985
Start opleiding tot verslavingsarts	anno 2007
Opleiding ondergebracht bij eerstelijns geneeskunde Radboudumc	anno 2019

Wat doet de Verslavingsarts KNMG

De Verslavingsarts KNMG is een breed opgeleide arts in de preventieve, eerste- en tweedelijnszorg. Hij is als hoofd- of regiebehandelaar eindverantwoordelijk voor het gehele diagnostische en behandelproces van patiënten met een verslaving, in al haar verschijningsvormen: misbruik en verslaving van middelen, waaronder alcohol en tabak, illegale middelen en geneesmiddelen en gedragsverslavingen zoals pathologisch gokken, eetverslaving, koop-, seks-, en spelverslaving en internetgebruik zonder controle.

Zowel de oorzaken, gevolgen als in standhoudende factoren van een verslaving liggen op somatisch, psychologisch/psychiatrisch en/of sociaal vlak. De verslavingsarts is in al deze aspecten breed opgeleid en voert daarom regie over de behandeling en diagnostiek van de complexe problematiek van verslavingen.

Vaak werkt de verslavingsarts in een multidisciplinair team met onder meer verpleegkundigen, maatschappelijk werkers, psychologen en psychiaters. Verder is zij actief betrokken bij beleidsontwikkeling, wetenschappelijk onderzoek en richtlijnontwikkeling.

Kenmerkend voor de verslavingsgeneeskunde is dat zij uitgaat van een **bio-psycho-sociaal** model. Dat wil zeggen dat er drie typen factoren zijn die, veelal in combinatie, tot de stoornis kunnen leiden en die in beginsel bij de behandeling worden betrokken: fysieke, psychische en sociale factoren.

Actualiteit

De populatie Verslavingsartsen KNMG in Nederland is zeer vergrijsd. De instroom in de opleiding blijft achter bij het benodigde aantal opleidingsplaatsen en collega's verlaten het vak, omdat zij bijvoorbeeld als psychiater wél in alle gevallen passende zorg mogen leveren, en mede daardoor ook meer als noodzakelijke arts erkend worden. De VVG, de NOVA (opleiding) en hun partners werken hard om het tij te keren. Twee oplossingen waar de VVG zich voor inzet:

1. Moderniseren opleiding: van twee- naar driejarige opleiding incl. stages bij andere specialismes
2. Positie in het zorgveld verbeteren door opname in specialistenregister KNMG (nu nog profielarts)

**Verslavingsartsen
KNMG op LinkedIn**

[Loes Hanck](#)

[Jelmer Weijs](#)

[Niki Lijftogt](#)

[Wilco Sliedrecht](#)

[Ineke de Noord](#)